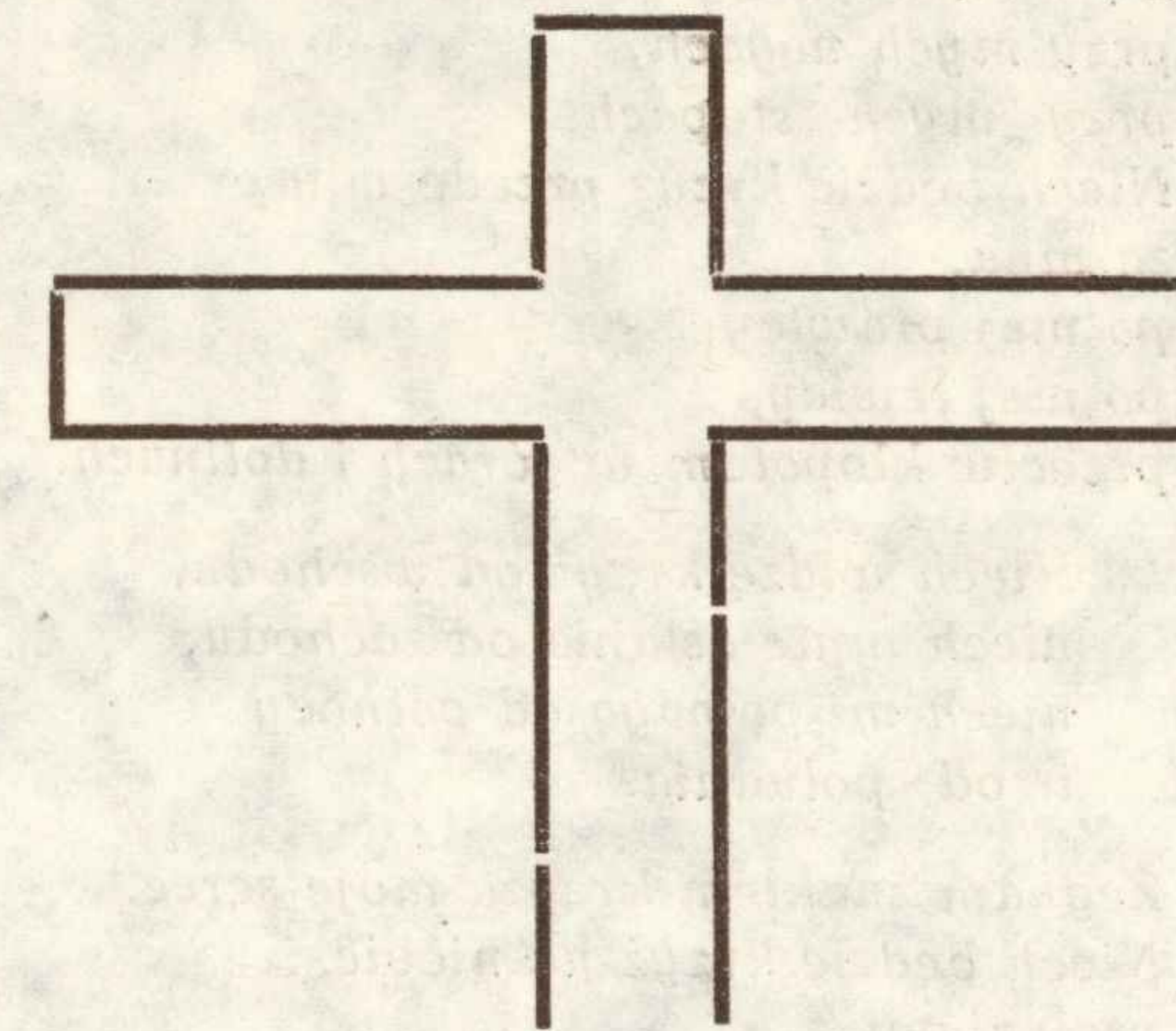

PROGRAM

13. IV (niedziela), godz. 18.30 — katedra. Msza św. inaugurująca Dni Kultury z udziałem ks. inf. dra Władysława Sygnatowicza. Po mszy św. chór katedralny pod dyr. St. Węgrzyna zaprezentuje program wokalny-instrumentalny poświęcony klasycznej niemieckiej pieśni religijnej.
14. IV (poniedz.), godz. 19.00, katedra. Aktorzy teatru gorzowskiego przedstawią „Psalmy przyszłości” Zygmunta Kraśńskiego.
15. IV (wtorek), godz. 19.00 — katedra. Prelekcję nt. „Tajemnica krzyża i jej wymiar apostołski” wygłosi o. Krzysztof Kasznica OP.
16. IV (środa), godz. 19.00 — katedra. Red. Józefa Hennelewa: „Co zależy od nas?” (Świeccy w Kościele).
17. IV (czwartek), godz. 19.00 — katedra. Dr Stanisław Broniewski, Naczelnik Szarych Szeregów w czasie okupacji (ps. Orsza) wygłosi prelekcję o wychowaniu w harcerstwie w czasie wojny światowej.
(W Międzyrzeczu w tym dniu odbędzie się prelekcja red. J. Hennelewej, czas i miejsce podane zostaną osobno).
18. IV (piątek), godz. 17.00 — Biały Kościół. Spotkanie autorskie z poetą Ryszardem Krynickim.
O godz. 18.30 w katedrze ks. bp Paweł Socha odprawi mszę św. pontyfikalną i wygłosi okolicznościowe kazanie.
19. IV (sobota), godz. 19.00 — katedra. Ks. prof. M. Brzozowski: „Pojęcie godności człowieka jako trwała wartość kultury polskiej”.
20. IV (niedziela), godz. 18.30 — katedra. Msza św. zamykająca Dni Kultury odprawiona przez ks. W. Andrzejewskiego z kazaniem. Po mszy św. — koncert pieśni religijnych, chór parafii Św. Krzyża pod dyrekcją Leszka Skibińskiego.

In hoc signo vinces! — W tym znaku zwyciężysz!

**KRZYŻ
JEST NASZYM ZNAKIEM**

|||

PROGRAM

III GORZOWSKICH DNI KULTURY

CHRZEŚCIJAŃSKIEJ 13–20 kwietnia 1986 r.

KURIA BISKUPIA W GORZOWIE
KLUB INTELIGENCJI KATOLICKIEJ
DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE

KRZYŻ CHRYSZTUSOWY

(Fragment modlitwy irlandzkiej z IX wieku)

... Bądź znaku krzyża,
przy mych nogach,
przy mych stopach.
Niech będzie krzyż przede mną,
za mną,
po mej prawicy,
po mej lewicy,
przeciw kłopotom w górach i dolinach.

Niech widzę krzyż od wschodu,
niech mnie osłania od zachodu,
niech mi pomaga od północy
i od południa.

Żegnam znakiem krzyża moje serce.
Niech będzie krzyż na niebie,
przy ziemi.
Niech zatrzyma krzyż nieszczęście,
rany ciała i duszy.

Żegnam się znakiem krzyża
kiedy siadam,
kiedy leżę,
kiedy stoję.
Bądź krzyżu, moją siłą.
Prowadź do Króla niebios.
Znaczę znakiem krzyża
mój kraj,
parafię,
Kościół,
świat cały.

Niech nas wspomaga znak krzyża
w tym i w przyszłym świecie...

Krzyż jest naszym znakiem od momentu chrztu świętego, aż po grób.. Żegnamy się nim codziennie wraz ze świtem i z nim kładziemy się na nocny spoczynek. Odwołujemy się do niego w niebezpieczeństwie i na początku podróży. Znaczymy nim nowy bochen chleba i czoła naszych dzieci, rozpoczętą pracę i udzielane z serca błogosławieństwo. Nosimy go na piersiach i w najtajniejszych zakamarkach serca. Wyróżnia on nasze świątynie i znaczy nam nasze drogi. Staje się drogowskazem na naszych mogiłach, wskazując drogę do nieba. Jest bramą do wieczności.

Krzyż najzwyczajniej, ale i najgłębiej, streszcza naszą wiarę. Wyjaśnia sens cierpienia i drogę zbawienia. Jest znakiem zwycięstwa na wieczność całą. Jest najpełniejszym znakiem naszej wiary i naszej nadziei, inspirując zarazem naszą miłość chrześcijańską. Ale jest też znakiem sprzeciwu i prześladowania.

Krzyż głęboko wkorzenił się w naszą przeszłość, a z jej spuścizną — przeszedł do naszej teraźniejszości. Bez niego nie można zrozumieć polskiej kultury.

KRZYŻ I DZIECKO

1. Ojczy mój! twa łódź
Wprost na most płynie —
Maszt uderzy! ... Wróć...
Lub wszystko zginie.
2. Patrz! jaki tam krzyż,
Krzyż niebezpieczny —
Maszt się niesie w z-wyż,
Most mu poprzeczny —
3. Synku! trwogi zbądź;
To znak — zbawienia;
Płynmy! bądź co bądź —
Patrz, jak? się zmienia...

*

Oto — wszcz i w z-wyż
Wszystko — toż samo.

*

— Gdzież się podział k r z y ż?

*

— Stał się nam b r a m a.

(Cyprian Kamil Norwid, 1866)